

Zondag 4-10-81

Mdr, NOS Jazzgeschiedenis, deel 94. →

1 Duke Ellington a/h Famous Orchestra: Rose of the Rio Grande (Leslie Warren
2/2 - 3:02 - CBS 88242 (Orman)

Dit solostuk voor trombonist Lawrence Brown werd 7 juni 1938 met Ivy Anderson a/h zangeres door Brunswick in New York opgenomen. Het was take 1 van F

Duke Ellington and his Famous Orchestra, en dat zag er toen zo uit: Wallace Jones, Cootie Williams en Rex Stewart, trompetten, Lawrence Brown, Joe Nanton en Juan Tizol-trombones, Otto Hardwick en Johnny Hodges-alt, Barney Bigard-tenor, Harry Carney-baritonsaxofoon. Hodges ook sopraan, Carney ook altsaxofoon. Duke Ellington-piano, Fred Guy-gitaar, Billy Taylor-bas, Sonny Greer-drums, Ivy Anderson-zang.

F van "Rose of the Rio Grande", door

Duke Ellington in 1938. In de privé-sfeer was er nog steeds de schaduw van het overlijden van zijn vader, begin november '37, het einde van de relatie met Mildred Dixon en het begin van die met Bea Ellis, genoemd Evie, ook weer een danseres uit de Cotton Club. Ellington is nooit officieel gescheiden van zijn eerste vrouw, de moeder van Mercer Ellington, maar de relatie met Evie was blijvend, tot zijn dood in '74. Zakelijk begon Ellington moeilijkheden met manager Irving Mills ~~te~~ te krijgen, doorberekening van kosten die Ellington te hoog vond, de inkomsten via ASCAP, (belangen behartigers van componisten en tekstdichters), die te laag werden. Irving Mills stond als mede-componist vermeld ~~in~~ bij ~~zijn~~ ^{aan} ~~zijn~~ deel van Ellington's werken, zomer '38, ruim voor Ellington en Mills uit elkaar gingen, zien we zijn naam ~~aan~~ ^{zelden} bij die van Ellington als componist staan.

Een stuk nu van ventiel-trombonist Juan Tizol en Duke Ellington. Harry Carney speelt ~~de~~ baritonsaxofoons ~~en~~ en de belangrijkste drummer in "Pyramid" is Duke Ellington.

1 Duke Ellington a/h Famous Orchestra: Pyramid (Juan Tizol, Duke Ellington)
2/5 - 2:50 - Idem

Dat was de oorspronkelijk op Columbia uitgebrachte tweede take van "Pyramid" met de componisten op ventieltrombone en tom tom. Opname: 7 juni 1938. De 20ste een stuk met muziek en tekst van Ellington dat volslagen onbekend bleef, in tegenstelling tot Herbie Hancock's compositie van bijna een kwart eeuw later onder exact dezelfde titel. "Watermelon man".

1 Duke Ellington a/h Famous Orchestra: Watermelon man (Duke Ellington)
2/voorlaatste - 2:26 - Idem

Ivy Anderson zong Duke Ellington's "Watermelon man" op 20 juni '38 voor Brunswick, het was take 1, de instrumentale solisten waren Johnny Hodges-alt saxofoon en Rex Stewart-cornet. Zelfde session: "A Gypsy without a song".

Duke Ellington a/h Famous Orchestra: A gypsy without a song (Juan Tizol, 2/laatste - 2:55 - idem Duke Ellington, Irving Gordon)

"A Gypsy without a song", take 1, van Juan Tizol en Duke Ellington, zonder de tekst van Irving Gordon, met soli van Lawrence Brown-trombone, Cootie Williams-trompet en Johnny Hodges-altsaxofoon. Voor Brunswick in New York City, 20 juni 1938. Vlak voor en in het begin van de tweede wereldoorlog moeten de heren Gay en Furber een vermogen verdient hebben met een liedje dat ook weer over een dans ging, en wereldwijd jaren lang onnoemelijk vaak gespeeld werd. Ellington maakte er een redelijk stuk jazz van: "Lambeth walk".

Duke Ellington a/h Famous Orchestra: Lambeth Walk (Gay, Furber) 1/3 - 2:16 - CBS 88451

De "Lambeth Walk", Duke Ellington and his Famous Orchestra op 9 augustus 1938 voor Brunswick - Cootie Williams-trompet, Lawrence Brown-trombone, Barney Bigard-klarinet. Ook weer een eerste take. Bij dezelfde session een nieuw stuk van Ellington waarvoor Irving Gordon de tekst maakte die best iets te maken zou kunnen hebben met de beginnende romance tussen Ellington en Evie. De fraaiste vertolking kwam iets later door Hodges met zijn Ellington groep en toen speelde hij alt, de allereerste versie is door de band, en daarbij deed hij zijn sologedeelte op sopraansaxofoon. "Prelude to a kiss".

2 Duke Ellington a/h Famous Orchestra: Prelude to a kiss (Duke Ellington, 1/4 - 2:55 - idem Irving Gordon, Irving Mills)

Take 1 van "Prelude to a kiss", 9 augustus 1938 opgenomen, met solistische bijdragen van Lawrence Brown-trombone, Johnny Hodges-sopraansaxofoon en bij uitzondering eens eerste trompettist Wallace Jones, die 8 maten deed. Nog twee stukken uit dezelfde session, eerst Ellington's "Hip Chic".

Duke Ellington a/h Famous Orchestra: Hip Chic (Duke Ellington) 1/6 - 2:51 - idem

"Hip Chic" take 1 met Rex Stewart-cornet, Harry Carney-baritonsaxofoon en Barney Bigard-klarinet. Inmiddels was het vijf jaar geleden dat de Volstead Act was afgeschaft, alcoholhoudende dranken ~~mochten~~ weer gemaakt en verkocht worden, ~~en~~ daarmee was het instituut 'speak easy' verdwenen, ~~en~~ de illegale café's en kroegen die voor veel mensen een belangrijke functie in hun leven hadden gekregen. Het lijkt mij verre van waarschijnlijk dat o.a. door het verdwijnen van de 'speaks' de 'buffet flat' ontstond. Ze worden meestal omschreven als een binnenskamers gerunde kroeg waar vaak ook gelegenheid tot gokken was, de 'numbers racket' bijvoorbeeld: kleine, snel werkende loterijtjes, verboden en dus extra aantrekkelijk, typisch een armoe verschijsnel overigens, behorend bij de economische crisis, de Depressyon en zijn na-dagen.

De 'buffet flat', ontstaan in de tweede helft van de jaren twintig op initiatief van en voor de Pullman Porters, trein-beambten die in de zwarte Amerikaanse wereld vrij hoog op de sociale ladder stonden, de 'buffet flat' ging heel wat verder dan de 'speak easy', ~~in die tijd dat het~~ ^{was} ook een besloten kroeg ~~was~~, vooral in huiskamer-sfeer, maar hier kon ook uitgebreid gekokt worden, men kon er sex-shows zien en er waren prostitueés beschikbaar Na '33 verdween de 'speak', daarentegen hield de 'buffet flat' het nog jaren uit. Met Harry Carney-baritonsaxofoon en Rex Stewart-cornet: Duke Ellington's "Buffet Flat".

Duke Ellington a/h Famous Orchestra: Buffet Flat (Duke Ellington)
1/7 - 2:23 - idem

De eerste take van "Buffet Flat" met Harry Carney en Rex Stewart, uit de Brunswick session van 9 augustus 1938. 2 september werd voor de eerste keer een speciaal solostuk van en voor cornettist Rex Stewart, gearrangeerd door Ellington ^{of Ramsey} - bij uitzondering staat hier toch nog even de naam Irving Mills bij. "Twist and twerps", ~~1/7 - 2:23 - idem~~ ~~NOS Jazzgeschiedenis~~

~~MARY~~

Duke Ellington a/h Famous Orchestra: Twist and twerps (Ellington, Stewart, Mills)
2/4 - 2:36 - idem

later "Boy meets horn" genoemd, waarin Stewart één van zijn stijlspecialiteiten étaleert: de 'half valve'-techniek, waarbij één of meer ventielen gedeeltelijk worden neergedrukt, wat samen met mondstand-grapjes, embouchure-truns, tot heel gekke geluidjes leidt. Die 'half valve'-techniek gebruikte Louis Armstrong al vele jaren eerder waardoor hij opzienbarende glissandi kon produceren, ~~XXXXXXXX~~ glijers over meer dan een octaaf. Rex Stewart, "Twist and twerps".

"Twist and twerps" take 2, Brunswick, 2 september 1938. Trombonist Joe Nanton was in Jazz DE grote specialist met demper en plunger - in een aantal gevallen gebruikte hij Bubber Miley's oude trompetdemper in de beker van zijn trombone, ervoor een grote gootsteenontstopper van rubber en dus vervormbaar. Na Cootie Williams-trompet, Lawrence Brown-trombone en Barney Bigard-klarinet, hoort u Nanton met plunger in "Jazz pot-pourri", take 2, 19 december 1938 opgenomen,

Duke Ellington's

slot van NOS Jazzgeschiedenis, deel 94, *mdR*

Duke Ellington a/h Famous Orchestra: Jazz pot-pourri (Duke Ellington)
2/voorlaatste - 2:53 - idem